

Mennesker her leve i Landet, hvor mange Tønder Land Jord her dyrkes, hvor mange Husdyr her holdes, hvor mange Hund af de forskellige Slags Væxer vi indløbe, og hvor meget her sælges eller udføres af alle mulige Slags, det er dog alt sammen af underordnet Betydning imod at faa fyldestgørende Svar paa det Spørgsmaal: Hvorledes leve Menneskene her i Landet? Hvilken Løn for Arbejdet bliver der tilovers for dem, som dyrke Jorden og høste Kornet, eller til dem, som gennem Industrien og Haandværket ved deres Arbejde forædle Raaprodukterne til værdifulde Handelsvare, eller dem, der omsætte disse gennem Køb og Salg?

Regeringen har vel som Nødhjælp for den Viden, der almindeligvis sikkert kun kan erhverves ved gentagne Bearbejdelser af et vel overvejet, omhyggelig indsamlet og med Tydelighed behandlet statistisk Materiale, søgt at fremstaae brugelige Oplysninger gennem forskellige efterhaanden nedsatte Kommissioner. Denne Fremgangsmaade bliver imidlertid altid ufuldkommen. Man skal f. Eks. henviser til Kommissionen af 11te Juni 1869 angaaende Fattigvæsenets Ordning, hvis Betænkning udkom 1871, Arbejderskommissionen af 20de September 1875, hvis Betænkning afgaves 25de Oktober 1878, Kommissionen af 26de Maj 1883 angaaende Ulykkestilsælde ved Brug af Maskiner, hvis Betænkning udkom den 23de September 1884, Kommissionen af 4de Juli 1885 angaaende Arbejdernes Siltning mod Følgerne af Ulykkestilsælde under Arbejdet, hvilken Kommission den 12te November f. A. endvidere fik Paalæg om at undersøge Sygekasernes Stilling. Dens Betænkninger udkom 31te Oktober 1887.

Man er saaledes snart naaet til, at der maa nedsættes en Kommission, hver Gang et socialt Lovforslag af større Betydning skal forelægges Rigsdagen. Og dog staa disse Kommissioner i Reglen med Hensyn til mange vigtige reelle Oplysninger famlende paa det dem til Behandling overgivne Omraade, fordi det spredte statistiske Materiale,

som kan opdrives, er utilstrækkeligt, selv om det ogsaa maa indrømmes, at der ad privat Vej er udfoldet et forholdsvis stort Arbejde for at komme til Klarhed over de sociale Forhold, som i høj Grad maa paastømmes.

I Amerika, England og Svejts har man i de senere Aar optaget den sociale Statistik i den Kredts af Gæmner, som planmæssig og med bestemte Mellemrum bearbejdes af de paagældende Bureauer.

Naar der nu ved nærværende Lovforslag tilsigtes en Udvidelse af det statistiske Bureau, mener Størstedelen af Udvalgets Flertal, at Bestemmelser vedrørende Bureauets Virksomhed og særlig den sociale Statistik bør optages i Loven, medens andre have sluttet sig hertil, fordi de forudsætte at en lignende Arbejdsplan, om end ikke fuldt saa udstrakt, har ligget bagved Lovforslaget. I Overensstemmelse hermed foreslaar Udvalget med Undtagelse af Dvesen og E. Sørensen en ny Paragraf 4.

Om Personalet, dets Lønninger og Adkomst til de i Loven ommeldte Embeder og Bestillinger bemærkes:

Til § 1.

Flertallet (Udvalget undtagen Dvesen og E. Sørensen) har intet imod, at Direktøren lønnes højere end nu (Kontorchefs Løn) men kan dog ikke gaa med til, som Regeringsforslaget tilsigter, at hde ham Departementschefs Løn. Man foreslaar derfor en Slags Mellemstilling med en Lønning, svarende til den, som i Lov af 30te Marts 1889 er fastsat for Rigsarkivaren, altsaa en Begyndelseslønning af 4,800 Kr. og 400 Kr. i Alderstillaag hvert 5te Aar stigende til 6,000 Kr. En Del af Flertallets Medlemmer (Gad, Hedemann, Sagd og Tvermoes) formene vel, at Direktørens Stilling i alle Henseender kan jævntiltes med en Departementschefs, saa meget mere, som han for en stor Del maa stilles endog mere selvstændig end de fleste Departementschefer og paa sit bethdelige Omraade maa optræde som